

слѣднѣе-то се съгласува съ сѫществително-го си въ родѣ и число, но не и въ падежъ; понеже онъ завыси отъ глаголъ-тъ. Н. п.: *Was für ein Mensch ist das? Ich sehe keinen.*

2) Лични-тѣ мѣстоименія се ставятъ предъ количеств. числителны всякога *преди* тѣхъ, и въ родителенъ падежъ. Н. п.: *Es waren unser drei*, нie бѣхмы трима; *Es kamen ihrer dreißig*, тѣ тридсеть додохж.

3) Нie казахмы въ стр. 97 че въ Нѣмскій язикъ както и въ старо-Гржцкій, количественни-тѣ числителни се употребляватъ често или съ родителенъ падежъ, или съ предлозы-тѣ *von* и *aus* (отъ) както: *Geben Sie mir zwei Pfund der besten*, или *von den besten Äpfeln*, дайте ми два фунта отъ най хубавы-тѣ яблъки.

4) Спорядъ свойство-то на Нѣмскій язикъ, не се пыта, както Бѫлгарски: „на колко години сте виѣ?“ или както Френски: „на какъвъ возрастъ сте виѣ?“ по се пыта: колко старъ сте виѣ? *Wie alt sind Sie?* и на тойзи вопросъ се отвѣщава Нѣмски чрезъ вынителный падежъ на количественни-тѣ числа. Н. п.: *Wie alt sind Sie?* — *Ich bin zehn Jahre alt*, и проч.